

Випуск № 37
Травень 2023

Дніпровська Січ

Козацький дитячий часопис

20 РОКІВ
«ДНІПРОВСЬКА СІЧ»

Київська гімназія №283

Дніпровська Січ №37 (2023)

- 3 20 років ВГКО «Дніпровська Січ»
 7 Воїни Національної гвардії у козацькій гімназії
 9 Буча – місто-герой України
 11 Я – нація, я – сила, я – народ!
 13 Шлях до омріяної Перемоги
 15 Поетичний воїн світла
 16 Героїв Україна пам'ятає!
 17 Козацька хвиля незламності
 18 В згуртуванні міць народу, у єднанні сила!
 19 Історія переписується українською мовою
 20 Захист України в умовах війни
 21 Народ мій є! Народ мій завжди буде! Ніхто не перекареслить мій народ!
 23 Виховання інтелектуальних лідерів
 25 Проект многогранників призматичної форми
 26 Моя наукова робота в умовах війни
 27 Мрію покращити світ
 27 Зустріч з Оксамиткою Блажевською
 28 «STEM весна-2023»: хімічні експерименти
 28 «STEM весна-2023»: хімічні експерименти на канікулах
 29 Мій вибір – українська!
 30 День цивільного захисту
 31 Своє, рідне – своєрідне
 31 Козаки – це українські воїни
 32 Від козаків до героїв ЗСУ
 33 Гімназіє, до побачення!
 33 Незабутня зустріч із художницею, яка «творить і літає у власному небі»
 35 Пам'яті національних героїв
 35 Разом до перемоги!
 36 Благодійна ярмарка «Тиждень добрих справ»
 38 Інтелектуальна гра «Відомий та невідомий Шевченко»
 39 День українського добровольця
 40 Серж Лифар на мапі Тросщени
 41 Від козаків до кіборгів
 42 Героям України

На обкладинці часопису: учасники бойових дій Національної гвардії України з представниками козацьких загонів

Головний редактор В.М. Гнатюк
 Голова прес-центру М.А. Швед
 Керівник науково-методичного центру Л.О. Сівковська
sh283@ukr.net

ВСЕУКРАЇНСЬКІЙ ГРОМАДСЬКІЙ КОЗАЦЬКІЙ ДИТЯЧІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ

«ДНІПРОВСЬКА СІЧ»

На зорі проголошення української держави, яка своїм корінням сягає у часи Київської Русі, закономірно постало питання формування національно-патріотичної особистості. З цією метою педагогічним колективом гімназії 22 квітня 2003 року була створена громадська козацька дитяча організація «Троещинська Січ», яка у липні 2006 року реорганізована у Всеукраїнську громадську козацьку дитячу організацію «Дніпровська Січ». Головною метою організації є виховання глибоких і стійких національно-патріотичних переконань, підготовка молоді до творчої праці, військової служби та захисту своєї Вітчизни, утвердження соборності, суверенітету, демократії на історичних перемогах від княжої доби, Козацької держави, Українських Січових Стрільців, армії Української народної республіки, Української повстанської армії до Героїв Небесної Сотні, героїв АТО та героїв російсько-української війни. Кожен

клас став козацьким загonom, який обирає ім'я славетних козаків, гетьманів, відомих діячів. Учні вивчають їх історію, походи, внесок кожного у боротьбу з

ворогами України, і щороку напередодні 14 жовтня – Дня українського козацтва – школярів 5-х класів приймають у козацата. Усі заходи, зустрічі, подорожі, екскурсії, змагання юні козаки відображають на сторінках козацького дитячого часопису «Дніпровська Січ». За весь період існування козацької організації головами Наглядової ради були Герой України Борис Олійник, Герой України Левко Лук'яненко. Нині її очолює голова Національної спілки письменників України Михайло Сидоржевський. Про активну діяльність козацької організації писали часописи «Голос України», «Україна молода», «Урядовий кур'єр», «Вечірній Київ», «Освіта», тощо. Козацька дитяча організація у березні 2005 року уклала Угоду про співпрацю у сфері освіти і виховання дітей та

учнівської молоді з Північним територіальним об'єднанням Національної гвардії України. І з того часу співпрацює у питаннях вдосконалення програми підготовки призовної молоді до військової служби, проводить зустрічі з героями російсько-української війни, бере участь у військово-патріотичній грі «Сокил» («Джура»). Допомагає виховувати патріотів Афгано-Чорнобильське братство «Побратими» (найактивніші її представники – перший заступник голови Наглядової ради, генерал козацтва Петро Даневич та заслужений працівник культури України, заступник головного отамана Георгій Даценко), Центр патріотичного виховання дітей та молоді «Юний прикордонник» (керівник Валерій Константинов), відомі громадські діячі, митці, письменники, артисти. За багаторічну активну громадську роботу, патріотичне виховання підростаючого покоління, вагомий внесок у збереження національної культури, звичаїв і традицій українського народу ВГКДО «Дніпровська Січ» у 2008 році нагороджена Почесною Грамотою Кабінету Міністрів України, у 2018 році – Грамотою Верховної Ради України, у 2016 році за проведення благодійних акцій нагороджена «Волонтерським хрестом», а за внесок молоді у розвиток місцевого самоврядування стала лауреатом премії Київської міської ради. Серед почесних гостей, які відвідали козацьку дитячу організацію, були Його Святість Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет, Герой України Володимир Кличко, Герой України Володимир Жемчугов, Герой України Левко Лук'яненко, Гетьман українського козацтва Володимир Мулява, Голова Національної

спілки письменників України Михайло Сидоржевський, тощо. Учні гімназії зустрічалися 21 травня 1992 року з першим Президентом України Леонідом Кравчуком, який виявив бажання порозмовляти з першим випуском у незалежній Україні і пожити болями і тривогами молодого покоління. Президент вів щиру і відверту розмову з молодим поколінням про майбутнє, яка доля чекає молоду людину в процесі творення нової держави і яка її участь у тому творенні. «Нам же випала найважливіша робота, закласти основи нового життя, нового суспільства», – підсумував важливість зустрічі Леонід Макарович. В 2013 році у передмові до книги директора гімназії «Я патріот» Президент наголосив: «Становлення системи національного виховання дітей та молоді в гімназії свідчить про значущість нових світоглядних знань, нової життєвої необхідності, коли кожен із нас має долучитися до розбудови національної освіти, яка і створить справжнього патріота, який свідомо захищатиме свою сім'ю, свій дім, свою державу». У процесі формування характеру особистості патріотизм є головною рисою національного світогляду молоді. Це твердження взяли на озброєння класні керівники козацьких загонів Ольга Лаганюк, Лілія Денисенко, Олена Супрун, Тетяна Радецька, Інна Персикова, Олена Неділько, Світлана Даневич, Тетяна Данилюк, Оксана Харчук, Руслана Романюк, Віта Долгушевська, Галина Кучерук, Марина Дьоміна, Наталія Ільчук, Яна Микуленко, Людмила Твардовська, Ірина Біленчук, Анна Бут, Наталія Усиченко, Любов Піхотник, Владислав Ключник, Алла Рудкова,

Наталія Гриненко, Наталія Дейнеко, Олена Марухненко, Тетяна Прима, Наталія Данилова, Світлана Яременко, Світлана Демчик, Олена Якименко, Вікторія Демиденко, Катерина Єршова, Людмила Литвинюк, Надія Большакова, Оксана Гончар. Вони щоденною самовідданою працею плекають нового громадянина: патріота, мужнього захисника Батьківщини, відданого і незламного поборника за соборність, цілісність і процвітання Української держави. На передньому краї національно-патріотичного виховання є козацька Берегиня, заступник директора з виховної роботи Марія Швед. Від того наскільки широко патріотичним почуттям буде пройнята молодь, залежить міцність Української держави, бо лише патріот буде свідомо захищати свою Батьківщину. Прилучитися до розбудови своєї держави, міста, району, села можна не тільки патріотичними заходами, але й конкретними справами. Так, учні гімназії у 2008 році старанно працювали на Великій толоці у Мистецькому арсеналі, розчищали яри і долини від зайвого сміття, а опісля смакували козацькою кашею разом з Президентом Віктором Ющенком. Саме спілкування старшокласників з Віктором Андрійовичем додавало сил і віри, що у новому житті буде майбутнє світле й мирне, у якому знайдеться робота для кожного і кожної. 17 жовтня 2016 року члени козацької дитячої органі-

зації взяли участь в урочистостях вручення особовому складу Національної гвардії України сертифікатів для отримання житла, які надав гвардійцям Президент України Петро Порошенко. Гімназисти радо вітали щасливих військових з отриманням новеньких квартир і почули слова подяки за активну життєву позицію від Петра Олексійовича та отримали подарунки. 23 серпня 2019 року на Софіївській площі члени ВГКДО «Дніпровська Січ» були присутні на церемонії підняття Державного Прапора України поряд з Президентом України Володимиром Зеленським. Ця історична мить запам'ятовується кожному із членів козацької дитячої організації на все життя. Адже неймовірні хвилювання біля Державного Прапора України – особливі. Вони додають сили і наснаги жити і творити для своєї Вітчизни, розбудовувати, приносити користь і вірити у її квітучу долю. І сьогодні «Дніпровська Січ» живе болями і тривогами своєї країни. Учні навчилися вчитися в умовах війни. Вони ще більше згуртувалися у святій любові до України. Ми переможемо, бо ми – незламні.

Володимир ГНАТЮК,
головний отаман,
заслужений працівник
освіти України

ВОЇНИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ У КОЗАЦЬКІЙ ГІМНАЗІЇ

7 квітня відбулась надважлива подія-зустріч учнів козацької гімназії з військовослужбовцями Національної гвардії України. Відкрив захід директор гімназії Володимир Гнатюк, наголосивши на тому, що сьогодні пишеться історія героїзму. В нашій країні війна. На захисті держави – справжні герої. Це Збройні сили України, Національна гвардія, прикордонники, ДСНС, Національна поліція, звичайні люди найрізноманітніших професій, які вступили до лав тероборони по всій Україні. Кожен, хто став на захист України, – Герой! До козацької гімназії завітали: Остроушенко Богдан – командир стрілецького відділення, Попель Остап – фельдшер батальйону, Бурлаченко Ілля – начмед батальйону, лейтенант медичної служби, Миколай Візер – військовий капелан, Токвенко Олександр – заступник командира 11 роти, воїни, що служать в Національній гвардії України, яка під час повномасштабного вторгнення агресора, показала силу єдності і міць української армії. Військовослужбовці 27 Печерської бригади Національної гвардії України – це люди, які не з чуток знають, що таке війна, боротьба за незалежність, втрати та перемоги. Гвардійці поділилися своїм досвідом і торкнулися тем: «За що ми воюємо?», «Що відрізняє нас від ворога?», «Що таке свобода?», «Чому саме ми переможемо?». Богдан Остроушенко, зокрема, сказав: «Націо-

нальна гвардія працює в системі Збройних сил України. Це повноцінні бойові підрозділи, які можуть виконувати завдання різного ступеня і різної складності.

В плані медійної культури важливо говорити про виконання бойових завдань воїнами Національної гвардії, а не узагальнено – Збройними силами України. Ми ламаємо стереотипи, слід робити свою роботу добре і якісно. Фахівець дорівнює результат, а результат – це перемога». Остап Попель поділився спогадами про військові будні: «На наших плечах охорона порядку, тому що в селах немає поліції; або загорівся ліс: пожежники не доїхали, то знову ж погасити пожежу має Національна гвардія. Ми опікуємося людьми похилого віку, які не можуть виїхати зі своїх домівок, забезпечуємо продуктами, ліками, турбуємося про котів і песиків... Окупанти прийшли на нашу землю, щоб нібито захистити «руській мір».

Ми ж захищаємо свою землю, свободу, свій народ». Капелан Миколай Візер зазначив: «Наші війська не були б повноцінними, якби їх не укомплектували військовими священниками. Росія – це тоталітарний режим одного правителя, який говорить, що всім робити. І є другий світ розвитку – це демократія, де вирішуються всі важливі питання через діалог. Коли проповідувалося слово Боже, апостоли зібралися в одному місці, зійшов Дух Святий у вигляді вогняних язиків, і вони почали проповідувати слово Боже на різних мовах. Щоб закінчити війну, потрібно зрозуміти її суть і принципи дії.

Війна відбувається за золото нації. Таким золотом є і ви, діти. Якщо вас втратити, то не буде країни. Тому за це треба воювати, щоб країна розвивалася демократично. Ви є сіль України, і ваше завдання розвивати свої здібності, не втрачати свої властивості, виховувати в собі патріотизм, бо патріотизм – це не словом, а ділом. Він плекається з народження». Учні подарували бійцям патріотичні пісні, національні

танці, флешмоби, а також саморобні ляльки-мотанки. Адміністрація гімназії щиро дякує заступнику командувача Національної гвардії України (по роботі з особовим складом) генерал-майору Олегу Сахону за допомогу в проведенні національно-патріотичного заходу.

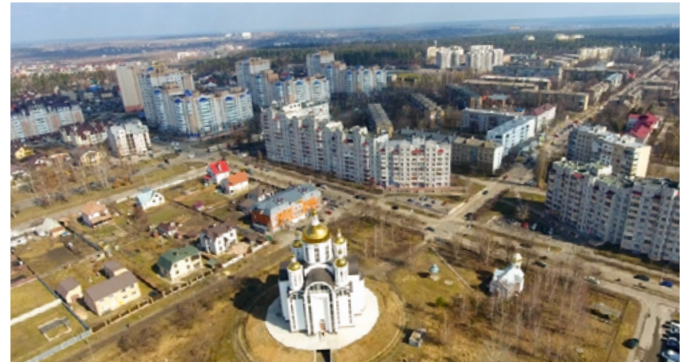
Прес-центр

БУЧА – МІСТО-ГЕРОЙ УКРАЇНИ

До річниці деокупації Бучі у гімназії працювала лекторська група за участю учнів 11-Б класу та активно проходили інші інформаційні заходи. Зокрема, шостого квітня учні 7-Д класу (класний керівник Микуленко Я.М.) провели потужну виховну годину «Річниця звільнення Бучі: як рятувалося і живе сьогодні місто героїв». Через слайди, документальну хроніку гімназисти дізнались, що 31 березня – річниця звільнення Бучі на Київщині. Саме у цей день у 2022 році ЗСУ витіснили російських загарбників з міста. Якщо до початку повномасштабного вторгнення затишне передмістя столиці було маловідомим у світі, то навесні про Бучу говорили усі цивілізовані держави – жахливі кадри з міста були на перших шпальтах світових медіа. Буча перебувала під окупацією 33 дні. У порівнянні з іншими населеними пунктами в Україні – це небагато, проте звірства, які російські нелюди

вчинили у цей період, були одними з наймасштабніших за часів Другої світової війни. Рашисти вбили в Бучанському районі майже півтори тисячі людей, з них 37 – це діти. Понад 175 людей знайшли в

братських могилах і камерах тортур. А все почалося 27 лютого 2022 року, коли російські танки прорвались у центр міста. Під суцільними ворожими обстрілами жителі одразу втратили доступ до води, газу та електрики. Найзапекліші бої відбулись на вулиці Вокзальній, яка прямує до Ірпеня. Там українські військові знищили колону російської бронетехніки, яка намагалась прорватись на Київ. Саме завдяки цьому, лінію фронту вдалося стабілізувати і зупинити рашистів. Залишаючись у місті, росіяни вдавалися до

нелюдської жорстокості. Солдати цинічно стріляли по мирних людях буквально з перших хвилин, як заїхали в містечко. Зупинялися біля дворів, заглядали через паркан, і якщо бачили, що хтось із людей визирає у вікно – відразу випускали автоматну чергу. Згодом звірство сягнуло піку: загарбники заходили у двори та розстрілювати

жителів просто на очах у родичів. Без жодної причини вбивали й домашніх тварин. Загарбники виганяли людей зі своїх помешкань в сараї чи підвали. Самі ж заселялися в будинки, а техніку паркували просто на подвір'ях. У разі найменшого опору – катування й розстріл. Тим часом ЗСУ виснажували російську армію. Втративши колони техніки і сотні солдатів, військове командування рф наказало здійснити «жест доброї волі» і відступити в Білорусь. 31 березня

МІСТО-ГЕРОЙ БУЧА

росіяни залишили Бучу. Буча стала братською могилою спаленої техніки та мирних людей. Окупанти залишали по собі тисячі мінних пасток. «Рятувальників, як і всіх українців, вразила жорстокість та ненависть ворога до нашої держави. Ми зіштовхнулися із надзвичайно страшними випадками замінування територій, будинків, квартир. Рашисти мінували дитячі кімнати, дитячі сумки, іграшки. Вони робили це жорстоко», – згадує керівник ДСНС України Сергій Крук. Окрім мін, Буча була всіяна... тілами місцевих жителів. Лише на території міста знайшли щонайменше 461 людину. У більшості жертв були зв'язані за спиною руки й кульові отвори в голові. У багатьох були сліди тортур та згвалтувань. «Найбільш страшний день – Буча... Напевно те, що я побачив. Момент, коли деокупували, було дуже страшно. Ми побачили, що диявол він не десь там, він на землі», – такі слова зі сльозами на очах сказав під час чергової прес-конференції Президент Володимир Зеленський. Традиційно, кремль запе-

речував усе, що нарobili російські загарбники в Бучі. Рашисти й досі відхрещуються від цього, називаючи кадри постановними, а історію – надуманою. Проте, за інформацією Генеральної прокуратури України, за 33 дні було вбито 637 цивільних. Екстмували 422 тіла, а по всьому Бучанському району – 1173. Щонайменше 278 жителів Київської області вважаються зниклими безвісти. За незламність та безперервний опір, 24 березня 2022 року Указом Президента України місту Бучі присвоєно почесну відзнаку Місто-герой України. Але життя продовжується, Буча, як і вся країна, нескорена і незламна. Наразі 80% місцевих жителів повернулися в Бучу – це понад 40 тисяч осіб. Місто має великі плани на відбудову та розвиток. Понад три тисячі об'єктів: житлових, соціальних, критичної інфраструктури були знищені чи пошкоджені росіянами. Збитки оцінюють у 5,2 млрд. грн.

Прес-центр

Я – НАЦІЯ, Я – СИЛА, Я – НАРОД!

Єдине бажання всіх українців сьогодні – це Перемога! Більше року ми – громадяни України: і малі, і дорослі, чоловіки і жінки – живемо з болем у серці, зі звуками сирен, які сповіщають про небезпеку; з розпачем і надією у завтрашній день; з невимовним жалем за рідними, знайомими чи просто українцями, які вже на небесах.... А ще рік тому 24 лютого для мене було найочікуванішим днем року: мій День народження! Привітання, задушевна розмова в колі близьких мені людей, подарунки і, звісно, МРІЇ! Але 24 лютого 2022 року ранок почався зі страшного слова – війна.... Ми всі за цей час стали сильними, вчимося жити, яким би страшним не було завтра, дякуємо нашим захисникам, молимося Богові за світле майбутнє і щиро віримо, що завдяки молитвам та нашій згуртованості ми перемажемо! Всі ми добре розуміємо, що сьогодні Україна переживає найбільше випробування у своїй боротьбі за незалежність та територіальну цілісність. Тому зараз, як ніколи, важливе й актуальне питання формування громадянина-патріота України, захисника Вітчизни. У патріотичному вихованні підрастаючого покоління

велика роль належить тематичним заходам. «Шлях до омріяної Перемоги!» – під такою назвою відбувся виховний захід, який підготували учні 10-В, Г, Д класів. Метою заходу було формування та розвиток високої патріотичної свідомості, почуття вірності своїй країні, прагнення до виконання своїх громадянських обов'язків!

*Глибоко запали мені в душу рядки:
Ти думав, що я вмиюся слізьми?
Впаду перед тобою на коліна?
Нащадку сумнозвісної орди
Не по зубах тобі я – Україна!!!*

*Я – нація, я – сила, я – народ,
Я – світло, що ніколи не згасе,
Я – правда, без прогнилих нагород,
Я – істинна любов, що не вмирає!!!
Ти думав я струмочок без води?
А я ріка стрімка, глибоководна,
Я з кожним днем міцнішаю, а ти?
Все нижче й нижче падаєш, – в безодню...*

У цих словах наша віра, сила, згуртованість, незламність. Рядки поетеси Ліни Костенко, жінки, на долю якої випало пережити дві війни, мають неабиякий сенс, бо в них відчуваємо міць і силу: «А ви думали, що Україна так просто. Україна – це супер. Україна – це ексклюзив. По ній пройшли всі катки історії. На ній відпрацьовані всі види випробувань. Вона загартована найвищим гартом. В умовах сучасного світу їй немає ціни.» Наша рідна ненько-Україно, віримо в твою міць, віримо в перемогу добра і справедливості! На заході хвилиною мовчання вшанували загиблих захисників, які віддали своє життя за волю та свободу нашої країни. Кожен епізод дійства був наповнений повагою та шаную відважним і незламним бійцям, найкращим дочкам та синам, які боронять нашу країну від лютого звіра. Зі сльозами в очах згадали найстрашніші наслідки ракетних атак.... Учениці вдалося передати образ України, яка змогла встати з колін, попри біль, відчай, розруху. Тож віримо, що шлях до омріяної ПЕРЕМОГИ не буде довгим і попереду світле майбуття!

Демчик С.М.,
класний керівник 10-Г класу

PRAY FOR
UKRAINE

ШЛЯХ ДО ОМРІЯНОЇ ПЕРЕМОГИ

Україна – територія гідності й свободи. Такими нас зробили Майдан 2004, Революція 2013, військові дії на Сході України. Це сучасні виклики на цілісність особистості кожного громадянина, вимір людськості та гідності. Саме такий посыл став змістом історичного годинника «Шлях до омріяної Перемоги», який підготували гімназисти 10-В, 10-Г та 10-Д класів. Юні українці бачать гідність в усьому: в очах жінок, що відправляли своїх чоловіків на Майдан; у волонтерів, які завдяки зусиллям і підтримці небайдужих українців, посилюють силу спротиву армії України; у робітників заводів, які цілодобово ремонтують техніку на фронт; у наших учених, медиків, учителів, артистів, які відкрили свої fronti захисту. Учні гімназії не стоять осторонь: листи підтримки, дитячі малюнки, постійні благодійні волонтерські акції – усе це задля відновлення миру на нашій славній землі. Україна заплатила і продовжує платити надзвичайно високу ціну за те, щоб Гідність і Незалежність були рушійними чеснотами нашого народу. 24 лютого породило наймасштабніші теракти росії проти Людяності, Гідності, Незалежності. Усі прийдешні покоління повинні знати і пам'ятати:

- 1 березня Харків. Будівля ОДА, 35 людей травмовано, 29 загинуло.
- 16 березня Маріуполь. Драматичний театр, загинуло більше 300 людей, скільки травмованих невідомо.

- 17 березня Мерефа. Школа, будинок культури, 26 людей травмовано, 23 загинуло.
- 8 квітня Краматорськ. Залізничний вокзал, 121 людина травмована, 61 загинула.
- 27 червня Кременчук. Торговий центр, 59 людей травмовано, 21 загинула.
- 1 липня Сергіївка. Житловий будинок, База відпочинку, 36 людей травмовано, 22 загинуло.
- 9 липня Часів Яр. Житлові будинки, 9 людей травмовано, 48 загинуло.
- 14 липня Вінниця. Будівля офісних приміщень, будинок культури, 198 людей травмовано, 28 загинуло.
- 29 липня Оленівка. Колонія, 130 людей

травмовано, 53 загинуло.

- 18 серпня Харків. Гуртожитки, 35 людей травмовано, 25 загинуло.
- 24 серпня Чаплине. Залізнична станція, 31 людина травмована, 25 загинуло.
- 30 вересня Запоріжжя. Цивільна гуманітарна колона, 86 людей травмовано, 32 загинуло.
- 14 січня Дніпро. Житловий будинок, 79 людей травмовано, 45 загинуло.

Історія боротьби з ворогом пишеться далі... На захисті

Олександр Савченко
пілот-винищувач

Віталій Скакун
матрос

Коцюбайло Дмитро
командир
1 ОМБ «Вовки Да Вінчі»

Олександр Мацієвський
снайпер

України – ЗСУ, Нацгвардія, прикордонники, ДСНС, поліція, тероборона, звичайні люди найрізноманітніших професій... Символами нескореності народу у боротьбі з російськими загарбниками у найкривавішій війні ХХІ століття стали тисячі і тисячі захисників і захисниць, серед яких: незламні азовці, герої битв за Київ, Гостомель, «привид Києва», найкращий у світі пілот-винищувач Олександр Савченко, безстрашний матрос Віталій Скакун, наймолодший командир батальйону з позивним «Да Вінчі», нескорений снайпер Олександр Мацієвський, якого розстріляли за слова «Слава Україні!»... Наша країна пишається кожним і дякує кожному, хто став на захист країни, хто став на захист нас... У численних слайдах, відеохроніці, літе-

ратурно-музичних, вокально-хореографічних композиціях «Незламна», «Молитва», «Без обмежень», «Не твоя війна», «Щоб навесні співали солов'ї», авторському вірші «Крик маленької душі» старшокласники переконливо доводили:

*Ми сильні духом, тілом,
Сильні свободою, мечем.
Соборність усього народу
Гартується із кожним днем!*

Ми обов'язково вистоїмо. Перемога буде за нами. Для нас Україна понад усе!

Швед М.А.,
заступник директора з виховної роботи

ПОЕТИЧНИЙ ВОЇН СВІТЛА

У рамках декади партнерства та комунікації «Творимо майбутнє разом» учні 10-Б класу разом із завідувачкою бібліотеки Кужентською Н.А. та класним керівником Даниловою Н.В. взяли участь у творчій зустрічі з поетом Міхою Невідомським. Захід проходив у бібліотеці № 115 для дітей Деснянського району. Міха Невідомський – унікальний бучанський поет та виконавець, що дивує слухачів своєю чуттєвістю і нестандартністю. Його вірші спонукають замислитись над важливим і поринути у вирій думок, вони пробивають словами серце, пробуджують почуття та заліковують душевні рани. Разом зі своєю давньою подругою Юлією Шатило, Міха створив оригінальний проект – реп-гурт «Апокриф», в якому виконує пісні не лише на власні вірші, а й на поезію українських класиків. Так, у доробку митців вже безліч композицій, що дали нове життя творчості Тараса Шевченка, Ліни Костенко та Василя Стуса. Нині «Апокриф» є частим гостем на різноманітних концертах та фестивалях, і вже має свою маленьку армію прихильників. Але ранок 24 лютого Міха не забуде ніколи. Усі думали, що за день-два ЗСУ відіб'ються і знову почнеться звичне життя. Однак дуже швидко рашисти окупували Бучу. Ризик попрощатися із життям був на кожному кроці. Вибратись із Бучі було ще те випробування: постійні мінометні обстріли, все вибухало і палало. Процес евакуації був пекельним. Багато людей загинуло, багато хто не впорався психологічно. Згодом хлопець потрапив до Києва, але з

часом все ж таки повернувся до знівченого рідного міста; доглядав за рідними, будинком, покинутими тваринами. Проте, навіть перебуваючи у небезпеці, «накидав» рядки поезії, які виникали в голові. Хоч і зізнається, що було зовсім не до писання. На думку Міхи, зараз дуже багато речей стали другорядними, але очевидно одне: «війна – це найстрашніше, це навіть не онкохвороба. А ще найстрашніші люди, які її починають, точніше це нелюди». Паралельно зі створенням музики і записом кліпів хлопець бере участь у фестивалі «Поетичний рушник», є учасником клубу поетів Бучі, автором проектів «Тверезий реп» та «По РЕПані вірші». Ця зустріч вразила старшокласників, надихнула на відгуки. Ось що пишуть гімназисти:

Міха – сучасний поет з нелегкою долею. Він бачив Бучу у вогні, його реп дуже глибоко підіймає соціальні питання. Багато знімає відео-віршів, бо так молодь їх краще сприймає. Це дуже талановита й обдарована людина. Міха захоплюється поезією Т.Шевченка та Ліни Костенко.

Гринько Артем

Творча зустріч із Міхою спонукає до роздумів про сенс буття. Раптовий підступний напад ворога засвідчує, наскільки коротким може бути наше життя. Вірші Міхи нестандартні і непрості. У них глибинний зміст.

Максименко Софія-Мішель

Розповіді Міхи нас дуже розчулили. Він великий оптиміст, а ще молодець, бо зумів залишитися людиною після всього побаченого і пережитого.

Лопух Анастасія

Зустріч непроста. Ми почули багато розповідей про страхіття початку вторгнення рашистів. Усвідомлюю, як пощастило нашому місту! Ворог був поруч, але дякуючи нашим захисникам і захисницям, він не досяг мети.

Потоки Ілля

Мені сподобались вірші та обробки творів класиків на сучасний лад. Міха склав враження життєрадіс-

ної, веселої, цікавої людини. Вдома я прослухав інші вірші і не переставав дивуватися глибині і, водночас, легкості викладання думок та ідей, які він доносить до читача. Дуже вдячний поету за зустріч.

Сулик Богдан

Зустріч із реп-музикантом Міхою Невідомським дуже сподобалась. Вражає пережите у Бучі. Людина не опустила руки. Його творчість надихає жити. Війна закінчиться, біль вицухне. Ми відбудуємось і відновимось.

Ткаченко Владислав

Прес-центр

ГЕРОІВ УКРАЇНА ПАМ'ЯТАЄ!

Ніхто не має права забути морозні дні 2013-2014 року, коли від напруги закипала в жилах кров, коли в ім'я віри і правди один за одним падали від куль майданівці, аби прорости в наших серцях квітами пам'яті. Їх назвали Небесною Сотнею – українців, які загинули в Києві на Майдані, вулицях Грушевського та Інститутській. Гинули за честь, за волю, за право бути Українцем і за свою Батьківщину. Героїчна сотня журавлиним ключем полинула у вирій вічності, ставши нашими ангелами-охоронцями. Герої Небесної Сотні назавжди змінили країну і самих українців, підняли наш національний і патріотичний дух. Саме завдяки Майдану, наша держава довела всьому світові гідність, мужність і тверду волю українців до справедливості. Кожен із загиблих здійснив особистий подвиг – віддав найцінніше – своє життя заради нової України. В лютневі дні ми вшануємо

Героїв Небесної Сотні. Зокрема, у гімназії пройшли різноформатні заходи, як от: уроки пам'яті, виставки юних художників, патріотична акція, флешмоби. Учні 8-Д підготували виховну годину та створили тематичний відеоролик «Небесна Сотня Ангелів». Скорботною хвилиною мовчання та свічками пам'яті віддали данину відвазі, силі духу самовідданих патріотів, які поклали життя на вівтар свободи України. Також долучилися до Всеукраїнської тихої акції «Ангели пам'яті», розвісили символічних білих ангелів на «Дереві свободи», на згадку про тих, хто віддав життя за мирну Україну. Герої нашого часу були різного віку, статі та професії. Але їх усіх об'єднала любов до України і прагнення до свободи.

**Піхотник Л.В.,
класний керівник 8-Д класу**

КОЗАЦЬКА ХВИЛЯ НЕЗЛАМНОСТІ

Особливим днем календаря для українців є 22 січня – День Соборності. Цьогоріч свято було присвячене 104 річниці проголошення Акту Злуки Української Народної Республіки (УНР) та Західно-Української Народної Республіки (ЗУНР). 22 січня 1990 року мільйони українців узялись за руки, утворивши «живий ланцюг» від Івано-Франківська до Києва. Тоді акцію назвали «Українська хвиля», яка простягнулася майже на 800 кілометрів. У 2023 році у період воєнного стану учні козацької гімназії організували дистанційну хвилю Соборності, проявивши національно-патріотичні настрої усього українського народу, який героїчно боронить суверенну Україну від підступної агресії сусіда-ворога. Так, школярі 5-Г, 6-А, 6-В, 9-Д класів у відео презентаціях малюнків, оберегів,

поетичних творів підкреслили зв'язок поколінь у вічному прагненні українського народу до волі і свободи. Учні 11-В класу презентували флеш-моб, передаючи символ миру у міста героїчного спротиву Бахмут, Маріуполь, Дніпро, Харків, Херсон, українські Луганськ і Донецьк. 11-Б у відео ролику підкреслив незламний дух українців, які волонтерськими справами, діями, вчинками підтримують ЗСУ. 9-А у відео привітанні наголосив, що Соборність і через століття Акта Злуки залишиться одним із ключових історичних віх держави. «В Єдності українського народу є його незламна сила, побороти яку не здатен ніякий ворог!» – в цьому переконанні учні козацької гімназії.

Прес-центр

22 СІЧНЯ
ДЕНЬ СОБОРНОСТІ УКРАЇНИ
В ЄДНОСТІ СИЛА

“З самого ранку місто прийняло урочистий вигляд: дома прибрано національними прапорами і транспарантами. На балконах домів повішано коври і полотна з яскравими українськими рисунками. Особливо гарно удекоровані дома на Софійській площі і сусідніх вулицях.”

Із газети «Українська ставка».

СОФІЙСЬКА ПЛОЩА В КИЄВІ ПІД ЧАС ПРОГОЛОШЕННЯ ОБ'ЄДНАННЯ УНР І ЗУНР. 22 СІЧНЯ 1919 Р.

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПАМ'ЯТІ

22 СІЧНЯ
ДЕНЬ СОБОРНОСТІ УКРАЇНИ
В ЄДНОСТІ СИЛА

“Однини воедино зливаються століттями одірвані одна від одної частини єдиної України... Здійснились віковічні мрії, якими жили і за які умирали кращі сини України. Однини є єдина незалежна Українська Народна Республіка...”

Із Універсалу Директорії УНР. 22 січня 1919 р.

УНІВЕРСАЛ ДИРЕКТОРІЇ УНР. 22 СІЧНЯ 1919 Р.

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПАМ'ЯТІ

22 СІЧНЯ
ДЕНЬ СОБОРНОСТІ УКРАЇНИ
В ЄДНОСТІ СИЛА

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПАМ'ЯТІ

В ЗГУРТУВАННІ МІЦЬ НАРОДУ, У ЄДНАННІ СИЛА!

Година мужності «Нація нескорених» 8-А та 8-В класів об'єднала дві знаменні дати – День Соборності – 22 січня і День Єднання – 16 лютого. День єднання – це нове свято, яке згуртовує українців і вкотре показує, що ми – єдина і неподільна країна. Так вже склалась історія, що упродовж століть наш народ виборює свою цілісність. Соборність невіддільна від державності, суверенітету й незалежності народу, які є фундаментом для побудови демократичної держави, запорукою виживання й існування нації. Соборність – це символ боротьби за волю. Соборність – це єднання. Ідея соборності була й залишається базовою національною цінністю українців. А нині вона є передумовою успіху нашого спротиву зовнішній агресії. Адже зараз в Україні триває запекла війна. Під загрозою територіальна цілісність, незалежність нашої держави, мир і спокій в Україні. Дуже боляче усвідомлювати, що наші діти стали поколінням війни. Вони дорослішають, мужніють на очах, з їх уст йде заклик до світу зупинити війну. Наші хлопці і дівчата мають право на

мирне дитинство, яке брутально ігнорує ворог. Учні гімназії вдячні Збройним силам України, які хоробро відстоюють право держави бути суверенною. Ми усі свято віримо, що лише в єдності дій та соборності душ можемо досягти величної мети – перемогти ворога і побудувати економічно і духовно багату, вільну, демократичну Україну, якою пишатимуться всі покоління українців.

*В згуртуванні – міць народу, у єднанні сила,
Розквітне і розправить крила Україна рідна.*

Соборність України – це результат тривалої боротьби українського народу за свою свободу та незалежність. І подвиги героїв України ХХІ століття доводять, що за 100 років бажання українців жити в соборній незалежній Україні тільки укріпилося. Це бажання, яке тече у жилах нових поколінь українців, обов'язково допоможе їм вирости гідними громадянами своєї держави.

Твардовська Л.М., Бут А.О.
класні керівники 8-А та 8-В класів

ІСТОРИЯ ПЕРЕПИСУЄТЬСЯ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ

У світі приблизно 6 тисяч мов. Для кожного народу своя мова найдорожча, найкраща, наймиліша. Рідною мовою прийнято вважати мову нації, мову предків, яка пов'язує людину з її народом, з попередніми поколіннями, їхніми духовними надбаннями. Ми – українці. Живемо у вільній незалежній державі – Україні. Розмовляємо державною мовою, а вона у нас красива і багата, мелодійна і щира, як душа нашого народу. Так емоційно розпочався просвітницький виховний захід учнів 7Б, В, Д класів (класні керівники Кучерук Г.А., Дьоміна М.В., Микуленко Я.М.). Земля українська стародавня, така ж давня й українська мова. Учені довели, що вік нашої мови 7 тисяч років. З покоління в покоління, в часи розквіту та падіння передавали нам предки цей скарб. Народ плакав рідну мову у піснях, легендах, переказах, у творах класиків і передавав від роду до роду, щоб не загинула. А підстав до тривоги було більш ніж достатньо. Стільки літ чужинці намагалися заборонити нашу мову, нав'язували свою культуру і свою владу! 270 років поспіль намагалися знищити, зганьбити, применшити... 24 лютого 2022 року повномасштабне вторгнення росії в Україну поставило під питання існування української мови як фактора ідентичності українського народу. З цього моменту мова стає зброєю, захистом і символом незламності

і нескореності. Під час війни наша мова змінюється сама і змінює світ. Тепер у всіх на слуху слова українських стрілецьких пісень, нашого Гімну чи гасла «Слава Україні! Героям слава!». Мова живе, розвивається, відображаючи душу народу, його ставлення до війни та ворога. Мовним жестом неповаги до країни – агресора стало написання «росії» з маленької букви, а також прізвище її диктатора. Хоча це не закріплено в жодному правописі. В лексичному запасі українців з'явилися слова-неологізми, пов'язані із подіями на фронті й у світі, наприклад: «чорнобаїти» – постійно

робити одне й те ж саме, не отримуючи іншого результату і дуже страждати через це; «макронити» – робити дуже стурбований вигляд щодо певної ситуації, усім це показувати, але нічого не робити по суті; «затридні» – поставити собі нереалістичні плани та щиро вірити у їх успіх. А чого варті тільки один синонімічний ряд: орки, русня, русаки, рашисти, рузькі, свинособаки. Засобом розрізнення друзів і ворогів є сучасні скоромовки на зразок: «Українські паляниці зі смаком полуниці продаються у крамниці біля Укрзалізниці». Увесь цей ціннісний

інформаційний матеріал підсилювався художніми номерами, відеопрезентаціями гімназистів. Вони демонстрували свої патріотичні настрої, наміри, дії у піснях, танцях, сценках, поезіях. Ось так на одному подиху пройшов патріотичний калейдоскоп, який ще і ще раз довів, що ми є незламним народом, у нас «є історія, сила і воля, і зовсім скоро країна розпрать крила». Мова – це питання нашої ідентичності

та національної безпеки. Має це визнати і прийняти ворог, бо де ми – там Україна. Сергій Жадан, відомий сучасний письменник, влучно написав: «Історія нині не просто переписується, – вона переписується українською мовою!»

Кучерук Г.А., Дьоміна М.В., Микуленко Я.М.,
класні керівники 7-Б, 7-В, 7-Д класів

ЗАХИСТ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ

Розвиток національних Збройних сил України, бойова готовність їх значною мірою залежить від рівня підготовленості юних українців. Майбутні захисники і захисниці повинні добре розуміти, які саме знання і навички, якості та властивості характеру потрібні воїнові. 22 березня за сприяння офіцерів цивільно-військового співробітництва Національної гвардії України проведено заняття з тактичної медицини (інструктор Сергій Греш) та цивільного захисту (інструктор Максим Чечин). Цей захід проходив в укритті, оскільки тривала повітряна тривога. Гімназисти були активними учасниками локації «Перша допомога при пораненнях», де

Сергій Греш озвучив вимоги і правила при наданні першої допомоги, показав способи накладання пов'язок на різні частини тіла. Хлопці та дівчата уважно слухали нацгвардійця, який розповідав про надважливі дії просто, доступно і з гумором. Іншу локацію про спорядження захисника успішно провів Максим Чечин. Розбір-збір автомата продемонстрували і гімназисти: Ткач Олександра (11-Г), Рябченко Влад (11-Г), учениці 9-А, 11-В класу; а ще оцінили вагу та міцність каски, бронежелета. Істина очевидна: озброєний знаннями – підготовлений до викликів воєнного часу.

НАРОД МІЙ Є! НАРОД МІЙ ЗАВЖДИ БУДЕ! НІХТО НЕ ПЕРЕКРЕСЛИТЬ МІЙ НАРОД!

24 лютого 2022 року війна увірвалась до кожної української родини. Ворог прагне зламати дух нації, що своїм корінням сягає великих сторінок історії від давніх скіфів, великих князів Русі-України й славних козаків. Лихоліття принесло багато горя й страждань. Але рашистам не вдасться знищити українське серце, якому притаманні найсильніші, найщиріші почуття. Одне з них – любов до ближнього. Наша згуртованість підтримує, рятує, захищає, надає наснаги, відроджує та надихає. Допоки ми єдині – ми непереможні, і стали ми такими саме в той момент, коли, об'єднавшись, кожен з нас узяв до рук свою зброю: хтось – військову, хтось – професійну, а хтось – волонтерську. Волонтерство – це вміння взяти на себе відповідальність тоді, коли ніхто, окрім тебе, не може цього зробити. Такі люди готові віддати все заради порятунку інших, забезпечуючи надійний тил та ризикуючи своїм життям. Той, хто знає НАВІЩО, подолає будь-яке ЯК. Але, якими б сильними вони не були, як і всім, їм також потрібна підтримка. Тому цього літа ми з однокласниками й вчителями гімназії вирішили приєднатися до волонтерського штабу «Тилові бджілки», ставши частиною безупинного процесу, який організували тендітні жінки. Саме тут ми мали змогу познайомитися із самовідданими українками. У команді є не лише мешканці Києва, але й переселенці з Краматорська, Маріуполя, Харкова. Для кожного знайдеться добре слово й підтримка. На маскувальні

сітки запитів дуже багато! Воїни прикривають ними військову техніку й окопи, щоб сховатися від ворога. Люди приносять консервацію, побутову хімію, шкарпетки, смаколики. Волонтери комплектують їх разом із сітками, аптечками, спальниками, кікіморами, буржуйками для відправки на фронт. Також небайдужі віддають багато речей, які «бджілки» сортують і роздають переселенцям, основну ж частину доставляють у зруйновані деокуповані села. «Тилові бджілки» постійно злітаються й працюють: хто на годинку, а хто й на весь день. Козацька гімназія збирала з батьками й учнями велику кількість корисних речей. Це дало змогу укомплектувати сітки разом із гарними подарунками. Адже для наших захисників і захисниць – це не просто смаколики, а частинка рідної домівки, наше тепло й розуміння того, що ми з ними. Любов Куценко та Олександра Сілівоник (організаторки штабу) розповіли про надскладні періоди волонтерства: «Важко, коли приносять поминальне за хлопців... Потім на столі стоїть коробка з написом «За... бригаду». Це найважче. Бо за цим написом стоять життя хлопців, яких вже з нами немає. Буває по-різному. Бувають сльози, сміх, розуміння, що мало зроблено, що не встигаємо. Але жодного разу не було думки, що марно. Постійно надходять фото, письмові й аудіо подяки від воїнів. Це насправді безцінно!» Зрозуміло, що познайомившись із такими людьми, ми не могли стояти осторонь. Майже кожен день улітку ми проводили однаково: приходили

у свій гімназійний кабінет й різали тканину для маскувальних сіток, далі відвозили матеріали до штабу, де одразу ж починали плести, а вечорами майстрували обереги для наших захисників. З початком навчального процесу ми не полишили цієї справи: продовжуємо роботу з тканиною, створюємо заготовки для окопних свічок, збираємо смаколики, які печемо власноруч, закупаємо ліки, сухий душ й продукти. Бажання допомогти своїй країні палає в серцях кожного з нас. Україна – вільна, Україна – єдина, Україна – велика, Україна – незалежна й непереможна. Учні 11-Б висловлюють свою безмежну подяку всім, хто долучився до співпраці з волонтерами. Особливо вдячні адміністрації закладу та вчителям гімназії, які протягом усього часу пліч-о-пліч з нами допомагають захисникам і захисницям: класному керівникові Єршовій К.М., Єршову В.В.,

Єршову О.В., Неділько О.С., Долгушевській В.В., Камінській О.М., Большаковій Н. В., Романюк Р.О., Дьоміній М.В., Литвинюк Л.О., Радецькій Т.Д., Біленчук І.М., Марухненко О.І., Шевченко О. І. А також випускницям Сівковській Катерині, Третьяковій Анастасії, Горчаківій Євгенії, батькам, родичам, друзям і знайомим, які активно підтримують нас. Низький уклін незламним «Тиловим бджілкам» і всім волонтерам, які не зупиняються й продовжують свою справу. Дякуємо воїнам, які захищають нас, ризикуючи власним життям. Слава Україні! Слава нашим захисникам й захисницям! Великому народу слава! Тримайся, рідна країно!

**Кузнецов Олексій та Сівковська Марина,
учні 11-Б класу, активні учасники
ВГКДО «Дніпровська Січ»**

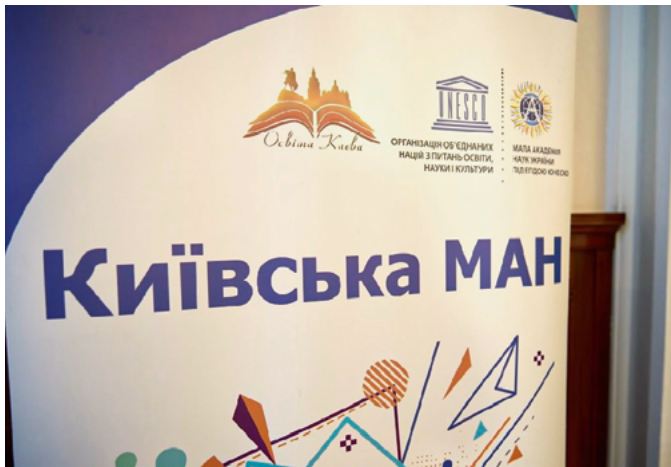
ВИХОВАННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИХ ЛІДЕРІВ

Учні гімназії Андрій Рудик, Марія Жванко, Михайло Деркач – лауреати стипендії від Президента України

Робота з обдарованими дітьми потребує аналітичного осмислення досягнень, окреслення стратегій та перспектив. Адже формування інтелектуальних лідерів суспільства – це довготривалий і важливий процес. Навчання обдарованих, талановитих дітей, їхня підготовка до професійної реалізації в самостійному житті – актуальне питання сьогодення. З огляду на це основними завданнями сучасної освіти є розвиток інтелектуальних і творчих здібностей, природної обдарованості учнів, формування в них творчого потенціалу, мислення, уміння самореалізовуватися. Основою роботи з обдарованими дітьми повинно стати реальне знання їхніх потенційних можливостей, прогнозування потреб і моделей розвитку особистості. Учні нашої гімназії активно долучаються до науково-дослідницької роботи в Малій академії наук. Вони є призерами районних та міських етапів. У 2022 році учень гімназії Рудик Андрій (11-Б клас) посів перше місце на III (фінально-

му) етапі Всеукраїнського конкурсу захисту науково – дослідницьких робіт учнів – членів Малої академії наук України у секції «Прикладна математика». Його наукова робота була присвячена дослідженню спірального перетворення з довільним коефіцієнтом частково правильних многокутників. У дослідженні було введено поняття спірального перетворення з довільним дійсним коефіцієнтом, відмінним від нуля, многокутників. Сформульовано та доведено ряд тверджень щодо образів на чверть правильних та напівправильних многокутників, виведено співвідношення між площами образу і прообразу. Досліджено фрактали, які утворюються при багаторазовому застосуванні спірального перетворення з коефіцієнтом, меншим за одиницю, до правильних та напівправильних многокутників. Він взяв участь у фестивалі ідей Kyiv Mini Maker Faire, який прохо-

див у Виставковому центрі, у Форумі української наукової діаспори 20-22 жовтня 2018 року, а також у XII та XIII Всеукраїнських фестивалів науки, які проводила Академія наук України разом з Малою академією наук України. Також Рудик Андрій був учасником XVIII, XIX та XX Міжнародних науково-практичних конференцій студентів, аспірантів та молодих вчених «Шевченківська весна», які щороку проходять у Національному університеті ім. Т.Шевченка. На журі справило враження придумане Андрієм цікаве застосування чисто математичних міркувань для облаштування модулів при колонізації інших планет у рамках програми НАСА Artemis (за участі американських приватних компаній, Європейського космічного агентства (ESA), Японії, Канади, Австралії, Великої Британії, ОАЕ, Люксембургу та України) та для відбудови технологічних споруд після бомбардування. Цікава і науково-дослідницька робота Михайла Деркача (11-В клас), який посів друге місце на III (фінальному) етапі Всеукраїнського конкурсу захисту науково-дослідницьких робіт учнів – членів Малої академії наук України у секції «Математичне моделювання». Робота була присвячена дослідженню геометричних характеристик скручених правильних призматодів. Многогранники призматичної форми використовуються в архітектурі, мистецтві, техніці та різних галузях науки для моделювання об'єктів. Досліджено зміни геометричних характеристик правильних призматодів (правильної призми, зрізаної піраміди, скрученої антипризми, антипризми Архімеда) при повороті верхньої основи. Визначено вид та геометричні характеристики многокутників в перерізах, паралельних основам скрученого правильного призматоїда. Доведено, що котангенси двограних кутів при ребрі основи правильного призматоїда, задовольняють рівняння равліка Паскаля. Михайло взяв участь у XIX та XX Міжнародних науково-практичних конференціях студентів, аспірантів та молодих вчених «Шевченківська весна», яка проходить у Національному університеті ім. Т.Шевченка, отримав

II місце на конкурсі «ЕКО ТЕХНО 2022». Протягом 2021-2022 років Деркач Михайло здобув перемоги із проектом «Дослідження геометричних характеристик скручених антипризм з рівностороннім напівправильним многокутником в основі» (Investigation of geometric characteristics of twisted antiprisms with equilateral semi-regular polygon in the basis) у таких міжнародних конкурсах і фестивалях науки:

- MOSTRATEC 2021 (International Science and Technological Fair MOSTRATEC) – срібло (Бразилія);
- IWIS 2021 (International Warsaw Invention Show) – бронза (Польща);
- I-FEST 2021 (International Festival of Engineering Science and Technology) – золото (Туніс);
- International conference of young scientists 2021 (ICYS 2021) – бронза (Сербія);
- виставка молодіжних винаходів INOVA-MLADI 2022 – золото (Хорватія).

Отже, участь школярів в інтелектуальних змаганнях є суттєвим фактором формування інтелектуального потенціалу, важливим етапом у вирішенні проблеми розкриття обдарованості, а інтелектуальні конкурси – дієвим шляхом виявлення і реалізації можливостей юних обдарувань.

Єфімова Т.Л.,
вчитель математики,
кандидат фізико-математичних наук

ПРОЄКТ МНОГОГРАННИКІВ ПРИЗМАТИЧНОЇ ФОРМИ

У розвитку будь-якого суспільства велику роль відіграє освіта і наука. Усі речі, які нас оточують, – техніка, будівлі, предмети повсякденного вжитку є результатом сумлінної праці, наукових винаходів і натхнення багатьох людей. Математика завжди була невід'ємною та істотною складовою частиною людської культури, вона є ключем до пізнання навколишнього світу, базою науково-технічного прогресу і важливим компонентом розвитку особистості. Я вважаю, що математика – це не просто формули й обчислення, а спосіб мислення та спілкування. Вона описує, моделює та передбачає природні процеси, тому без сумніву поєднав своє життя з царицею наук. Вчителька математики Єфімова Тетяна Леонідівна наштовхнула мене на дослідження тіл призматичної форми, а саме скрученої антипризми, адже вони використовуються в різних сферах науки та технологій. Проаналізувавши літературу, я зрозумів, що дана тема не досліджена в повному обсязі, тому ми почали активно займатися цим питанням. Я став переможцем III етапу Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідниць-

ких робіт учнів-членів Малої академії наук. Мое дослідження стосувалося зміни геометричних характеристик скручених правильних призматодів, утворених у результаті повороту верхньої основи та досліджено зміну двограних кутів при основі скручених правильних призматодів в залежності від кута повороту основи в полярній системі координат та доведено, що котангенси цих кутів задовольняють рівняння равліка Паскаля. Ця робота є досить важливою. Вона має суттєве практичне значення. Многогранники призматичної форми використовуються в архітектурі, мистецтві та різних галузях науки (фізиці, хімії, кристалографії, біології) та техніки для моделювання об'єктів. Відбулася зустріч лауреатів стипендії Президента України та їх наукових керівників з Головою Верховної Ради України Русланом Стефанчуком. Мені пощастило, адже це була особиста зустріч, під час якої я мав можливість поспілкуватися на різні теми, пов'язані з наукою та освітою з такою вельмишановною людиною.

Деркач Михайло, учень 11-В класу

МОЯ НАУКОВА РОБОТА В УМОВАХ ВІЙНИ

Різнманіття умов і настроїв під час написання науково-дослідницької роботи відклало великий слід у моєму житті. Згадати хоча б те, що я дізналась про перемогу у II етапі та пройшла на III (фінальний) етап конкурсу-захисту за кілька днів після 24-го лютого. Сидячи в нічному поїзді, я відправляла журі на перевірку свою відеопрезентацію наукової роботи в день дедлайну. Тоді навіть не могла уявити, що моє дослідження переможе на III (фінальному) етапі Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт МАН. Моя наукова робота була присвячена вивченню вітроенергетичного потенціалу Київської області. Однак з початком повномасштабного вторгнення росії наукове дослідження у моїх думках відійшло десь на задній план. З часом я переконалася в актуальності своєї наукової роботи. Зрештою, своє дослідження і всі додатки до нього я написала вчасно і тепер маю чимало історій та теплих спогадів, пов'язаних з цим процесом. Наприклад, відеопрезентацію свого дослідження я записувала впродовж тижневої гостини у моєї старшої подруги, а в перервах я зі своїми братом і сестрою організо-

ували мандрівку і квест для місцевої молоді. Бажаю всім, хто відчуває потяг до досліджень, спробувати для себе роботу в Малій академії наук.

Жванко Марія, учениця 11-Д класу

МРІЮ ПОКРАЩИТИ СВІТ

Коли мені повідомили, що я буду представляти Київ на фінальному етапі Всеукраїнського конкурсу МАН, я дуже зрадів, однак, потрібно було ще попрацювати: відкорегувати деякі питання в роботі, відзняти та змонтувати відео. Математика – це дуже цікава наука, але, часом, не для всіх зрозуміла. Я намагався унаочнити свої досягнення, зробив анімацію, як саме можна використовувати те, що було описано формулами. Я дуже хотів покращити світ. Спочатку моя розробка передбачала проект швидкої побудови модулів на Місяці. Але потім я вже акцентував увагу на тому, що такі винаходи можна використовувати для

швидкої відбудови міст, що були зруйновані. Зі своїми напрацюваннями я виступав на Всеукраїнському конкурсі «Еко-Техно Україна 2022» Національного етапу Міжнародного конкурсу науково-технічної творчості учнів ISEF 2022, брав участь у Міжнародній науково-практичній конференції молодих вчених «Шевченківська весна». Дякую своїй науковій керівниці Єфімовій Тетяні Леонідівні за кропітку та цілеспрямовану роботу; гімназії, що мені допомогла атмосферою доброзичливості та надихнула до пошуку.

Рудик Андрій, учень 11-Б класу

ЗУСТРІЧ З ОКСАМИТКОЮ БЛАЖЕВСЬКОЮ

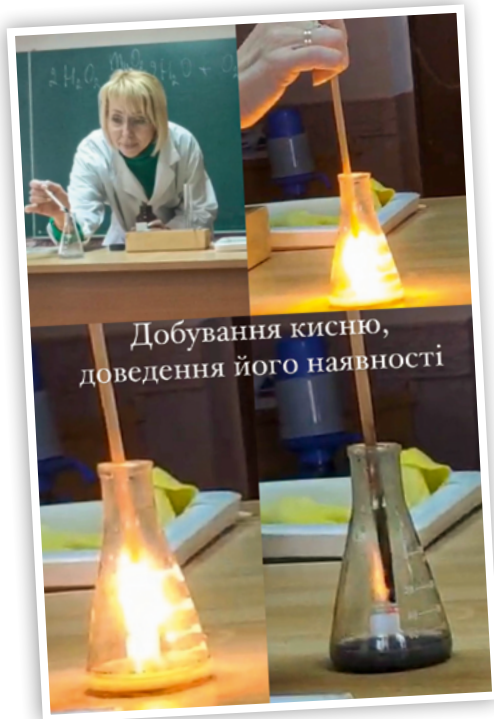
Ви любите читати книжки, обговорювати їх? А не розмірковували ви над тим, щоб створити свій власний блог, в якому розповідатимете про книжки, які особисто прочитали, які вас вразили і захопили? Про це учні 5-Б класу гімназії змогли дізнатися на літературному майстер-класі «Як написати відгук на книжку», який проводила письменниця Оксамитка Блажевська у ЦРБ ім. П. А. Загребельного Деснянського району м. Києва. Майстер-клас

пройшов на одному диханні. Діти ділилися своїми враженнями, емоціями, відчуттями від прочитаних ними книжок. Пані Оксамитка змогла вгамувати дитячу допитливість. Хлопці і дівчата взяли участь у книжковому флешмобі #ТанцізКнижками. Весела атмосфера трималася протягом всієї зустрічі.

Наталія Кужинтська,
завідуюча бібліотекою

«STEM ВЕСНА-2023»: ХІМІЧНІ ЕКСПЕРИМЕНТИ

У рамках проведення марафону творчих ідей «STEM весна-2023» вчителькою хімії гімназії Долгушевською В.В. були організовані пізнавальні інтерактивні заходи, спрямовані на практичне застосування наукових знань та вмінь для розв'язання практичних проблем із подальшим використанням їх у професійній діяльності. Одним із цікавих дослідів стало видобування кисню. Цей експеримент був дуже цікавим та корисним для учнів. Тема добування кисню з гідроген пероксиду є досить важливою та актуальною в

сучасному світі. Учасники заходу мали можливість вивчити принципи роботи різних каталізаторів та дізнатися, які з них є найбільш ефективними в цьому процесі. Окрім того, на заході було проведено демонстраційні експерименти, які дозволили учням бачити, як сам процес добування кисню з гідроген пероксиду протікає, та як змінюється швидкість реакції при застосуванні різних каталізаторів. Цей хімічний експеримент дозволив не тільки поглибити знання з хімії, але й показав, як ці знання можна застосувати на практиці.

«STEM ВЕСНА-2023»: ХІМІЧНІ ЕКСПЕРИМЕНТИ НА КАНІКУЛАХ

Під час канікул учні старших класів мали змогу долучитися до проведення домашнього експерименту з хімії, який полягав у дослідженні адсорбційної здатності активованого вугілля та інших лікарських засобів. Робота була дуже цікавою та корисною для учнів 11 класів, оскільки вона дала можливість не лише краще зрозуміти процес адсорбції, але й показати застосування цього процесу в медицині. Дослідження адсорбційної здатності активованого вугілля та інших лікарських засобів є важливим етапом вивчення процесів очищення води та повітря, а також у виробництві лікарських засобів. Вугілля та інші матеріали, що використовуються в досліді, мають велику поверхню та вміщують багато молекул, що забезпечує їх ефективність у зменшенні концентрації шкідли-

вих речовин. Цей експеримент вимагає від учнів точності та уважності у виконанні дослідів, а також навичок аналізу та інтерпретації результатів. Як результат, вони отримують практичні навички, які будуть корисні не тільки у хімії, але й у житті. У загальному, домашній експеримент з хімії, що включає дослідження адсорбційної здатності активованого вугілля та інших лікарських засобів, є чудовим способом поглибити знання з хімії та застосувати їх на практиці. Рекомендуємо цей експеримент для всіх учнів, які хочуть зрозуміти хімію краще.

Долгушевська В.В.,
вчителька хімії

МІЙ ВИБІР – УКРАЇНСЬКА!

Мова – це не тільки спосіб комунікації, це вибір. Усвідомлений вибір кожної людини.

Але іноді це право вибору інші люди можуть забрати або ж нав'язати. Цей допис – мій реальний досвід.

Перейти на українську було моїм свідомим рішенням.

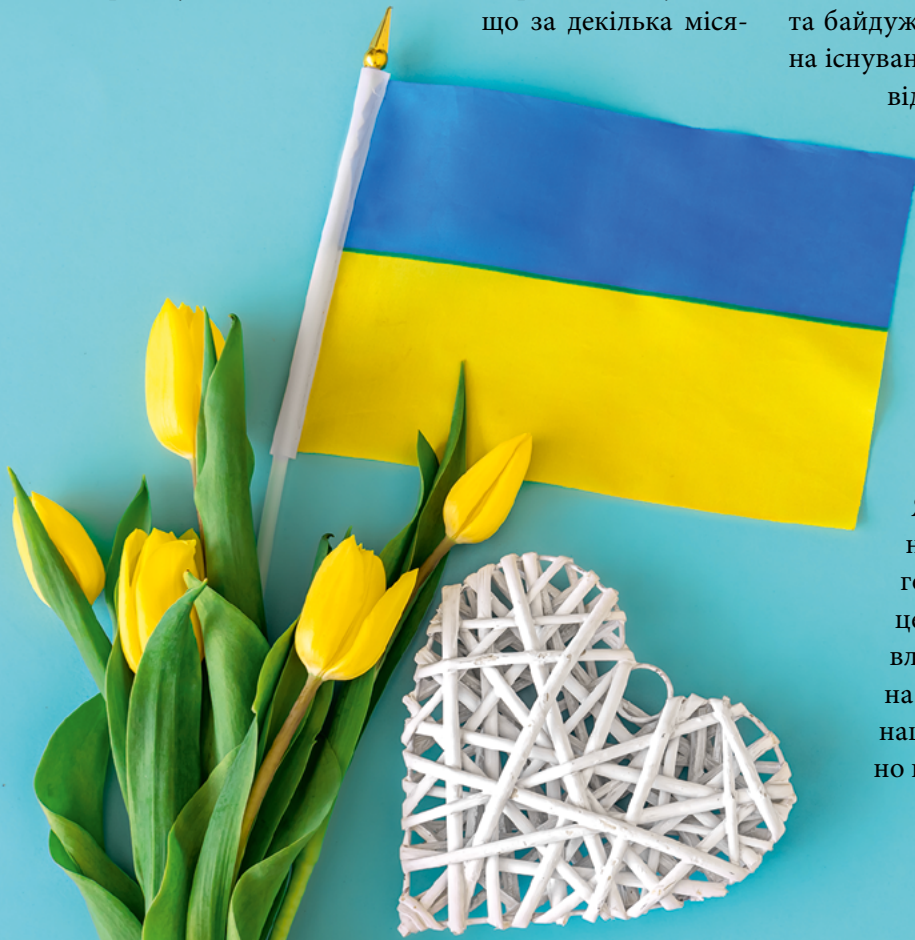
З малку мене виховували у двомовному середовищі: моя мати та інші родичі по маминій лінії спілкуються російською, водночас, як батькова сторона – україномовні. Запитань в мене не виникало, тому що двомовність вважалась нормою. Тільки так було не завжди. Пішовши до молодшої школи, я почала помічати, наскільки багато російськомовних навколо. Це були і вчителі, й однокласники, і батьки однокласників. Наслідуючи їх, я все частіше стала надавати перевагу російській і все менше й менше спілкувалася з родичами українською. Мої знання російської стали значно кращими. Це не могло не тішити мене. Саме цей момент, коли я нарешті відчула себе на рівні з іншими людьми, став початком моєї мовної історії, оскільки чим довше йшла цим шляхом – тим небезпечнішим він ставав. Тепер для мене не було дивним чути російську звідусіль, дивним я вважала чути українську. На вулиці, у магазині, на дитячому майданчику, будь-де. Одразу ж спливали стереотипи про людей з села. «Але то не про мене», – думала я, адже живучи з улесливими мені думками про мову більшості, зовсім забула про те, ким я є насправді. А варто було пам'ятати. Наскільки іронічним було те,

що за декілька міся-

ців до початку війни моя зросійщеність сягнула піку. І от 24 лютого трапився найстрашніший кошмар, якого я так сильно боялася в глибині душі. Перші місяці для мене були безнадійними. Я намагалася сприйняти нову реальність, у якій опинилася уся країна. Різні думки вирували в моїй голові, але найбільше дорікала собі за таку необережність, тупість і наївність. Довіра до росіян миттєво зникла, а огида до їх мови та культури почала більшати. Лише одна згадка про моє зросійщене минуле викликала в мене агресію до самої себе. Усе життя, живучи з думкою «мова не важлива», війна довела інше. Тепер будь-яка подібність у мені до росіян сприймалася неприязню, тому що я не знаю істот гірших, ніж вони. Я не могла повірити, що насправді увесь час ми були такими безвідповідальними, байдужими до мови та ще й з комплексом меншовартості. Невже русифікація пройшла настільки вдало, що навіть зараз українці продовжують говорити нав'язаною нам мовою? Мова має значення, тому що без її існування ми не українці. Ми повинні нарешті усвідомити, наскільки важливо не втратити національну ідентичність, але натомість багато людей нехтує власною ж культурою та байдужі до мови. Ми весь час боремося за право на існування, але який сенс нам бути, якщо нічим не відрізнитимемося від росіян? Мова є одним

з факторів, за допомогою якого людина себе ідентифікує за національною належністю. Тож який сенс захищати територіальну цілісність, жертвуючи багатьма життями, якщо ми не здатні зсередини убезпечити себе від впливу росії? Доки існує теза «Какая разница?», у нас немає шансів стати по-справжньому незалежними. Це в наших інтересах почати відмовлятися від усього російського. Якщо ж кожен буде думати лише про власний комфорт – країни не стане. Ви справді готові усе життя жити у війнах, але попри це все ще захищати право говорити мовою власних катів та вбивць? Мовне питання буде на часі доти, поки на наших землях конкурує наша автентична українська мова та абсолютно нав'язана ворожа мова.

Борисова Софія, учениця 8-А класу

ДЕНЬ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ

21 квітня 2023 року у гімназії був проведений День цивільного захисту, в рамках якого відбулися просвітницькі заходи з питань пожежної, мінної, техногенної безпеки, домедичної допомоги, основною метою яких було практичне відпрацювання вмінь і навичок правильно і чітко

діяти в різних надзвичайних ситуаціях. У повсякденному житті та під час надзвичайних ситуацій маємо не піддаватися паніці, швидко реагувати, приймати рішення та діяти, адже життя людини – це найвища цінність!

Прес-центр

СВОЄ, РІДНЕ – СВОЄРІДНЕ

Україна – рідна земля, що дає сили і натхнення. Ми маємо багато традицій, звичаїв, пісень, речей побуту, що прийшли з сивої давнини та роблять нас оригінальними, самобутніми. Вишиванка – це символ і оберіг українця. Сорочка із льону, прикрашена дивовижними візерунками із ниток, дуже зручна і неймовірно красива у повсякденному житті та під час святкових подій. Вишиванка пов'язує нас тендітною мотузочкою з предками, робить кожного сильним і сміливим, вселяє гордість, самоповагу. Своє, рідне, близьке серцю та душі... Схема вишивки та кольори допоможуть зрозуміти, з якого регіону України «тягнуться ниточки». Мої предки були ткачами, жили та працювали у Сумській області. В родині збереглися рушники, що є витворами мистецтва. Ці неймовірні речі дихають історією, вони оригінальні та самобутні. На давніх виробках кралецьких майстрів можна побачити квіткові мотиви, медальйони, півнів, журавлів, тут цвітуть «дерева життя». Для кралецького ткацтва характерне поєднання білого (символ чистоти) та червоного (символ любові) кольорів, своєрідний орнамент. Вироби не вишиваються, а створюються вручну шляхом зміни і переплітання ниток різного кольору. До війни я відвідала Музей кралецького ткацтва. Там я спробувала

працювати на верстаті. Було цікаво доторкнутися до давнини, що вражає барвами. Я пишаюся, що я українка! Щиро прагну примножувати традиції предків, нести в душі і серці через роки добро і любов, які є цінностями нашого народу.

КОЗАКИ – ЦЕ УКРАЇНСЬКІ ВОЇНИ

В перекладі з тюркської мови слово «козак» означає «вільна, незалежна людина», «шукач пригод», «озброєна людина». Перша в історії офіційна згадка про дії козаків датується 15-м століттям. Запорожці захищали рідну землю, віру, культуру, незалежність і волю нашого народу. Вони сильні, мужні, відважні, горді, безстрашні, загартовані воїни. Найгірше для козака – неволя. З давніх-давен запорожці вражали весь світ хоробрістю і незламністю. Сьогодні нас захищають «сучасні козаки». Вони без страху і вагань стали на оборону рідної країни, свободи, добра і світла, нашого майбутнього. ЗСУ борються із темрявою і злом за правду та спра-

ведливість. Ззовні воїни змінилися. Замість шаблі та жупана у них автомат і бронежилет. Лук та стріли перетворилися на джавеліни та стінгери. Хутрову шапку замінили на тактичний шолом з приладом нічного бачення. Замість вірного коня – бойові машини. В міцному, мужньому тілі тече гаряча кров і б'ється хоробре серце. Наш воїн завжди захистить від ворога, як і сотні років тому. Сильні руки, сталевая воля, братерство і віра у справедливість передалися сучасним захисникам від наших славетних предків. Козацькому роду нема переводу.

Журавльова Анна, учениця 9-Д класу

ВІД КОЗАКІВ ДО ГЕРОЇВ ЗСУ

У рамках декади партнерства та комунікації «Творимо майбутнє разом» відбувся відкритий виховний захід «Ми йдемо шляхом мужності і слави: від козаків до звитязних подвигів героїв ЗСУ» за участі 6Г, 6В, 9Г класів. Було представлено багато змістовних номерів патріотичного спрямування. Ми повернулися у часи створення нашої держави, славних подвигів козаків, і змогли знову відчувати емоції, пережиті на початку повномасштабного вторгнення. Ми, діти козацького роду, віримо у світле майбутнє і перемогу нашої неньки-України.

Знагоди річниці повномасштабного військового вторгнення російської федерації в Україну, що розпочалося 24 лютого 2022 року, в Київській гімназії пройшов виховний захід на тему: «Ми йдемо шляхом мужності і слави: від козаків до звитязних подвигів героїв ЗСУ». Надзвичайна емоційність, глибина та значущість порушеної тематики здійснила невимовний

вплив на кожного з присутніх, викликавши широкий спектр відчуттів: від невимовного болю, жалю та розпачу до незрівнянного почуття національної гордості та непохитної впевненості у Нашій Перемозі. Серія відеофрагментів, представлена на початку заходу, змусила поринути в історію української державності, незалежності та становлення українського народу, який не словом, а ділом боронить свою країну, а також пригадати надважкі події року, що минув, – року нашої незламності. Безумовно, не має рації той, хто стверджує, що згадувати – значить жити минулим і відкидати сьогодні, адже саме спогади формують нашу свідомість та історичну пам'ять. У виконанні школярів лунали патріотичні наративи, вірші, пісні та заклики, які викликали суперечливі відчуття: перш за все, важке усвідомлення того, що наші діти

вимушені жити у надскладних умовах війни і, водночас, підсвідоме переконання того, що майбутнє України – в надійних руках. Окремим елементом програми заходу стало зворушливе відеозвернення учнів гімназії, які, рятуючись від жорстокої війни, отримали прихисток за кордоном. Попри суттєві зміни у житті, діти, плекаючи віру у світле майбутнє, щиро висловлювали свої переживання, думки та єдине бажання повернутися до рідної мирної України, своїх домівок, друзів та однокласників. Усіх присутніх також глибоко вразила і розчулила Молитва у виконанні педагогів, яка торкнулася найглибших струн душі кожного. «Нехай в небеса ця Молитва полине. Помилуй, мій Боже, народ України!» – потужні слова, з якими українці звертаються до Всевишнього щомиті. Захід, безумовно, залишив вагомий відбиток у житті кожного з присутніх. Гордість за свій величний народ, усвідомлення своєї національної й етнічної приналежності до славнозвісного козацького роду, непереборна віра у героїв ЗСУ, які ціною власного життя захищають нашу землю, переповнювала кожного. «Ніколи наш народ не стане на коліна, бо ми – могутня нація, єдина!» – гасло, що неодмінно приведе нас до перемоги України.

P.S. Окрема подяка висловлюється адміністрації, педагогічному колективу Київської гімназії № 283 та батькам за вагомий внесок у національно-патріотичне виховання учнів гімназії!

Інна Белобратова, мама учня 6-В класу

ГІМНАЗІЄ, ДО ПОБАЧЕННЯ!

Сім років тому, 1 вересня, я стала гімназисткою. І жодного разу про це не пошкодувала. Я ніби почала нове життя, адже все стало новим і дуже цікавим. Ті знання і навички, які я отримувала – безцінні, ті люди, яких я зустрічала в цих стінах – неймовірні. Життя в гімназії дійсно насичене і наповнене різним спектром емоцій. Гімназійне буття нагадує серіал, в якому щодня додаються нові серії, не схожі одна на одну, і, повірте, що це саме те, чого я шукала! Ми з однокласниками подорожували, грали, співали, креативили, танцювали, навчались і тренувались, звісно, перемагали, іноді бешкетували, але це невід’ємна частина всіх наших спогадів. Гімназія за ці роки стала тим місцем, де ти неодмінно знайдеш підтримку і мотивацію. А з 24 лютого 2022 року гімназія багато для кого стала ще й місцем спокою і безпеки. Адже тренажерні зали перетворились в укриття, коридори – у «Пункт незламності». За ці 7 років я, як і кожен з нас, навчилась цінувати здоров’я, а також не втрачати жодної миті свого життя під час повномасштабної війни. В надскладні моменти війни гімназія була поряд, піднімала настрій онлайн і не давала впасти духом в укритті. За це безмежна вдячність вчителям, однокласникам і друзям, яких нас всіх згуртувала Козацька гімназія. Впевнена, що зовсім скоро ми переможемо, і обов’язково в нашій Україні

буде мир і спокій! Світла пам’ять тим, хто віддав своє життя за рідну Україну! Слава Героям!

Германчук Вікторія, випускниця 11-В класу

НЕЗАБУТНЯ ЗУСТРІЧ ІЗ ХУДОЖНИЦЕЮ, ЯКА «ТВОРИТЬ І ЛІТАЄ У ВЛАСНОМУ НЕБІ»

Саме так презентує себе народна майстриня України, художниця, ілюстраторка Ольга Машевська, з якою учні 6-Б класу познайомились під час майстер-класу по самчиківському розпису. Цей вид мистецтва в 2019 році включено до Національного переліку елементів нематеріальної культурної спадщини України. Самчиківський розпис – колоритна декоративна техніка із переважно рослинними орнаментами, якими прикрашали оселі українці, аби захистити себе від бід. Батьківщина – село Самчики, що на Хмельниччині. Саме там живуть і передають свою справу учням четверо майстрів. Там і опанувала секрети самчиківського розпису Оль-

га Машевська, чарівна сучасна жінка, яка безмежно закохана у свою справу. Колосальна енергія і творче натхнення, дивовижна історія про любов до малювання у техніці самчиківського розпису – дивує, захоплює, зачаровує! Пані Ольга зуміла закохати у себе усіх учасників. Гімназисти ловили кожне слово талановитої народної художниці. Майстер-клас перетворився у яскраве дійство, позитивні емоції і неймовірно красиві образи на звичайному аркуші паперу. Художниця розповідала, демонструвала, коментувала і весь час спонукала до бачення краси в усьому. А ще майстриня переконана, що «українське народне мистецтво – це наше надбання, яке слід вивчати,

застосовувати, передавати», розповідати іншим про цей вид техніки, бо «це абсолютно живе та безмежне джерело», цілющу дію якого відчує кожна небайдужа людина. Ольга Машевська має численних учнів, які опановують самчиківський розпис на трьох континентах, активно популяризує самчиківський розпис по всій території країни та далеко за її межами. Її роботи зберігаються в національних музеях та приватних колекціях України, Польщі, США, Італії, а ще народна майстриня є авторкою книжок, одна з яких має красномовну назву «Мій роман з самчиківкою». У передмові є слова: «Чи можемо ми літати? Ми можемо все, за однієї умови. Бажання». Авторка знову і знову розкриває неповторний світ мистецтва, зачаровує словами, діями, прикладами про те, що ми можемо змінити світ на краще так, як це робить вона – неповторна художниця Ольга Машевська.

**Швед М.А.,
заступник директора
з виховної роботи**

ПАМ'ЯТІ НАЦІОНАЛЬНИХ ГЕРОІВ

З 20 лютого по 17 березня в заочному форматі Київський центр дитячо-юнацького туризму, краєзнавства та національно-патріотичного виховання провів міський творчо-мистецький фестиваль «Ватра», присвячений пам'яті національних

героїв, у якому брав участь рій «Дніпровська Січ» і за підсумками журі посів I місце. Метою Фестивалю була активізація національно-патріотичного виховання учнівської молоді, пошук і розкриття юних талантів та підготовка до другого етапу Всеукраїнської

дитячо-юнацької військово-патріотичної гри «Сокіл» («Джура»). Мотивована команда гімназії продемонструвала чуття поетичного слова та патріотичної пісні, щемне ставлення до захисників і захисниць України, які боронять незалежність рідної держави. Ми пишаємося, що ми українці. Україна єдина і неподільна. Гідність та незламний дух народу не дасть нашій Батьківщині впасти на коліна перед ненависним ворогом. У цьому переконана патріотично налаштована команда рою, до якої ввійшли: ройовий – Сулик Богдан; джури – Ткаченко Владислав, Машляківський Ярослав, Шулкевич Роман, Лопух Анастасія, Максименко Софія, Нагорна Ярослава, Магнус Марія. Слава Україні!

Гулько В.І., вчитель захисту України

РАЗОМ ДО ПЕРЕМОГИ!

У гімназії у рамках проекту «Тиждень добрих справ» відбувся благодійний ярмарок по збору коштів для Збройних сил України. Проходив він у два етапи, оскільки навчальний заклад працює у змішаному очно-дистанційному форматі. Одного тижня брали участь 5, 6, 9, 11 класи, наступного – 7, 8, 10. Загальна сума виручки – це понад 103 тисячі гривень, на яку учні гімназії, батьки, педагоги через БФ «Ластівка Фаундейшн» викупили 2 старлінки, один з них піде безпосередньо на «нульові» позиції східного фронту – артилеристам в/ч 1302; другий старлінк – бойовим медикам 134 батальйону ЗСУ; 2 рації Hytera для 3-го окремого батальйону Української добровольчої армії. На світлинах зафіксована передача двох старлінків і 2 комплектів цифрових радіостанцій ТМ «Hytera».

Все буде Україна! Разом до перемоги!

Прес-центр

БЛАГОДІЙНА ЯРМАРКА «ТИЖДЕНЬ ДОБРИХ СПРАВ»

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА ГРА «ВІДОМИЙ ТА НЕВІДОМИЙ ШЕВЧЕНКО»

Немеркнуча слава Кобзаря, його натхненне слово і сьогодні живить кожного з нас. Творчість геніального сина України – виняткове, неповторне явище в історії світової культури. Традиційно на початку березня ми проводимо Шевченківські дні, коли кожен може долучитися до мистецьких читань, літературно-музичних композицій, вікторин, конкурсів тощо. Цього року для учнів 9-х класів було проведено інтелектуальну гру «Відомий та невідомий Шевченко». У грі взяли участь 5 команд, які обрали собі капітанів, підготували заздалегідь емблеми, гасла та домашні завдання (сценічне декламування поезії Шевченка). На початку гри капітани команд презентували свої емблеми та гасла. У другому турі «Факти. Події» командам необхідно було заповнити картки, вписавши пропущену дату або подію, які відбулися в той чи інший рік життя поета. Третій тур «Обери свою тему» дав змогу кожній команді шляхом жеребкування дати відповіді на питання загального характеру: з біографії Шевченка, його поетичної творчості,

малярського мистецтва, діяльності Шевченка у Києві. Завданням туру «Реставрація тексту» передбачалося протягом 1 хвилини відновити пропущені рядки з відомих поезій Кобзаря. Найбільш цікавим та несподіваними для учасників гри стали відеопитання від працівників гімназії: бібліотекаря Кужентської Н.А., психолога Андрухової О.В., вчителя мистецтва Дробишевської С.М., вчителя української мови та літератури Литвинюк Л.О. Не менш оригінальними виявилися і відповіді учасників гри. Свою мистецьку майстерність у декламуванні поезій команди представили у турі «Інсценування». І тут своєю креативністю вразила всіх команда 9-Г класу. Дівчата продемонстрували не лише свою акторську майстерність, а й несподівану режисерську постановку. Команди згадували цікаві факти із життя і творчості Тараса Григоровича, його зв'язок з Києвом, разом шукали відповіді на питання, відновлювали рядки з відомих поезій, декламували улюблені вірші. Кожен з учасників продемонстрував глибокі знання та розуміння

філософії Кобзаря. За результатами гри I місце посіла команда 9-Д класу (капітан Журавльова Анна), II місце розділили команди 9-А та 9-Г класів, а III місце – команди 9-Б і 9-В класів. Для всіх нас Тарас Шевченко знову й знову постав величезним джерелом натхнення. Тому що він не тільки символ української культури, української національної свідомості й державності. Він також став символом постійного вселюдського пошуку свободи, гідності та порядності.

Сівковська Л.О,
заступник директора з навчальної роботи

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО ДОБРОВОЛЬЦЯ

День українського добровольця – нове, але дуже важливе свято, яке було започатковане на честь усіх тих, хто 14 березня 2014 року став на захист України. Цей день встановлено для того, щоб пам'ятати, через що довелося вже пройти нашій країні і через що вона проходить зараз. А ще дата нагадує про героїзм захисників та захисниць незалежності нашої Батьківщини. Військові, медики, волонтери, аграрії, водії, вчителі, люди різних-різних професій об'єдналися заради того, щоб боротися з російськими окупантами. У козацькій гімназії до Дня добровольця проведені інформаційні хвилини, учні переглянули відеоролики про діяльність добровольчих формувань, члени ради козацької старшини оформили виставку юних художників «Весна надії 2023». Спільними зусиллями учнів, батьків, педагогів проведе-

на благодійна акція «З вірою в перемогу» для передачі на фронт листів, малюнків, оберегів, смаколиків, теплих речей, окопних свічок за участю ВО «Тилові бджілки». Наші побажання всім захисникам України, незалежно від їх статусу, – Перемоги!

Прес-центр

СЕРЖ ЛИФАР НА МАПІ ТРОЄЩИНИ

Саме таку назву для патріотичної зустрічі вибрали учні 8-Б, 8-Г класів (класні керівники Біленчук І.М., Усиченко Н.Д.). Захід пройшов у надзвичайно піднесеному настрої, адже лейтмотивом його стали слова: «Людину творить країна, де вона народилася, але й країну створює людина». Коли ми згадуємо Моцарта, уява переносить нас до вишуканих палаців Австрії. Ім'я Баха веде до неймовірних висот німецької органної музики. Слідом за Р. Бернсом серце летить у гори Шотландії. Велич кожної країни в людях, які в ній жили чи живуть. І особливо тих, хто зробив значний внесок у розвиток історії, культури, науки. Наша земля дуже багата на таланти. Україна – це М. Леонтович, С. Крушельницька, Квітка Цісик, С. Лифар, М. Лисенко. Ім'я видатного українця Миколи Леонтовича знають у світі завдяки «Щедрику». На Різдво, 7 січня 1917-го, його вперше виконав хор Олександра Кошиця у Київському університеті Святого Володимира. Згодом хор Кошиця неодноразово виступав із «Щедриком» за океаном. Пісня стала настільки популярною, що американський композитор українського походження Пітер Вільховський написав до неї англійський текст. Ця версія під назвою «Carol of the Bells» і нині є однією з найпопулярніших різдвяних пісень. Її можна почути у фільмах «Сам у дома», «Міцний горішок 2», сатиричних мультсеріалах «Сімпсони», «Південний Парк» і «Гріфіни». Микола Дмитрович Леонтович – композитор, хоровий диригент, громадський діяч, педагог. Він автор обробок для хору понад 200 українських народних пісень. Його ім'ям названо одну з вулиць Києва. Школа мистецтв ім. Миколи Дмитровича Леонтовича

розташована в Деснянському районі м. Києва на вул. Закревського, 43-А. Вихованці школи люблять і зберігають традиції українського мистецтва. Серж Лифар. Його ім'я з'явилося на карті Троєщини у 2018 році, коли вулицю Сабурова було перейменовано на честь всесвітньо відомого балетного танцівника та хореографа українського походження Сержа Лифаря. А серед молодого затишного парку в Деснянському районі Києва височить новий сучасний палац-коледж хореографічного мистецтва «Київська академія танцю ім. Сержа Лифаря». Серж Лифар, танцівник, хореограф-постановник, педагог, історик і реформатор балетного мистецтва 20-го ст. Ім'я генія балету Лифаря засвітилось в Україні в середині 1990-х. Протягом тривалого часу до Києва з'їжджалися танцівники та хореографи з усього світу на міжнародний конкурс імені Лифаря та фестиваль «Серж Лифар де ля Данс». Останні роки життя Серж Лифар прожив у Лозанні (Швейцарія). У наші дні в Лозанні з'явився пам'ятник, дарунок від киян: Ікар, з піднятими руками-крильми, наче прагне злетіти у небо. На постаменті скромний напис «Serg Lifar de Kiev» – «Серж Лифар з Києва». Київ до кінця життя лишився світлою мрією Лифаря. «Навіть прекрасний блискучий Париж не зміг примусити мене, киянина, забути мій широкий, величавий Дніпро», – говорив він.

Прес-центр

ВІД КОЗАКІВ ДО КІБОРГІВ

Я навчаюсь у козацькій гімназії і цим дуже пишаюсь. Для мене прикладом служіння народу є козаки, які зробили вагомий внесок у становлення нашої держави. І найголовніше те, що вони були українцями, які вмiли захищати і боронити своє, рідне. Історичний зв'язок поколінь, духу, пам'яті, культури, мови – це те, на чому завжди тримається український народ, а особливо зараз під час повномасштабного вторгнення росії в Україну. 24 лютого почалася страшна війна, гине багато героїв, які стали у двобій з ворогом за нашу свободу та незалежність. У патріотичному квесті «Від козаків до кіборгів» учні 7-А, Г козацьких класів провели зв'язок від героїчного минулого до воєнного сучасного з метою вшанування героїв-захисників. Наше гасло: «Не забудем, не пробачим!». Ми пишаємось вчителями і випускни-

ками козацької гімназії, які боронять рідну землю на різних фронтах війни. Вони є для нас прикладом патріотизму. Це Стригун Дмитро, Шевченко Василь, випускники 2003 року, Добринін Кирило – 2009 року, Ключка Андрій – 2017 року, Тарнавський Дмитро – 2015 року, наші вчителі Провотар Анатолій Андрійович, Сугак Володимир Олександрович. Ми віримо в наші ЗСУ, в те, що війна залишиться в минулому, а наші захисники й захисниці повернуться до рідних домівок з перемогою. Вільна Україна підніметься з руїн, стане ще сильнішою і красивішою. І ми зможемо кожному герою вклонитися та подякувати за подвиг і з гордістю сказати: «Слава Україні!», «Слава нашим незламним Героям!»

Санду Уляна, учениця 7-Г класу

Героям України

*Як важко не було б, нам скизлити не треба,
Примайте у серцях всю волю й правоту!
Над нами прапор наш із хліба та із неба,
Не забуваймо: маємо на всіх одну мету!*

*Зламатись не дадуть нам ті, хто просто поряд,
Хто у важкі часи підставив нам плече.
Хоч накроталась вже країна вдосталь горя,
Ща знову нашу землю вогонь війни пече.*

*Ми не зігнем голів і не складемо руки,
Від поглядів чужих не відведем очей.
Бо вірим, не дарма народ наш терпить муку,
Не випускав меча, не опускав плечей.*

*Це давня боротьба між темнотою й світлом,
Це за свободу бій, за землю, честь, дітей.
Ми віримо у те, що ще земля розквітне
І буде влада в нас для миру й для людей.*

*І з давніх літ у нас була козацька віра
І завжди наступав час сплати по боргах,
Невже дарма та кров? Невже душа зміліла?
Нащадки не простять нам випадковий страх.*

*Назад шляху нема! Нагадують нам мертві,
Але достатньо вже людських кривавих втрат!
Віками били нас, гнобили аж до смерті,
Робили з нас рабів, безпам'ятних солдат.*

*Ща зовсім не страшні нам ворогів оскали,
Піднятися з колін народ давно зумів!
Нам здатись не дадуть герої Азовсталі,
Усі, хто кров'ю нашу волю окропив.*

Луців Варвара, учениця 10-Г класу

Учасники танцювального гуртка – випускники 11-х класів разом з художнім керівником Ганною Жилінською

Заняття з тактичної медицини в укритті гімназії під час повітряної тривоги

ВИСТАВКА ВГКДО «ДНІПРОВСЬКА СІЧ» – 20 років!

